07/07/2022

Οικουμενικός Πατριάρχης από την Αγία Κυριακή Κοντοσκαλίου για Ουκρανία: «Προσευχόμεθα νυχθημερόν να τελειώσει αυτός ο πόλεμος»

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, χοροστάτησε την Πέμπτη 7 Ιουλίου 2022, με την ευκαιρία της ιεράς μνήμης της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής, στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα φερώνυμο Ι. Ναό της Κοινότητας Κοντοσκαλίου (δείτε τη Θεία Λειτουργία εδώ).

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Μ. Σύγκελος κ. Ιάκωβος.

Εκκλησιάστηκαν ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Κομάνων κ. Μιχαήλ, Έξαρχος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στο Κίεβο, κληρικοί από το εξωτερικό, Άρχοντες

Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., πιστοί από την Πόλη και πολυπληθής όμιλος προσκυνητών από την Αθήνα.

Αμέσως μετά, ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του στην Κοινοτική Αίθουσα, αναφέρθηκε στη σημερινή 50η επέτειο από την εκδημία του αοίδιμου Πατριάρχου Αθηναγόρου:

«Η χοροστασία μας κατ᾽ έτος εδώ στο Κοντοσκάλι είναι άρρηκτα συνδεδεμένη και με τον αοίδιμο Προκάτοχό μας Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα, από της κοιμήσεως του οποίου συμπληρώνονται σήμερα πενήντα έτη ακριβώς. Τι να πρωτοθυμηθούμε για την σπουδαία αυτήν εκκλησιαστική προσωπικότητα, η οποία κόσμησε τον πάνσεπτο Οικουμενικό Θρόνο επί είκοσι τέσσερα συναπτά έτη, και εκ των τιμίων χειρών της οποίας είχαμε την ευλογία να λάβουμε τον τίτλο του «Διδασκάλου της Ορθοδόξου Θεολογίας», κατά την αποφοίτησί μας από την γεραρά Θεολογική Σχολή της Χάλκης το έτος 1961, και αργότερα το οφφίκιον του Αρχιμανδρίτου; Τους ανυστάκτους αγώνες του για την προάσπισι των δικαίων της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας; Τις πρώτες Πανορθο-δόξους Διασκέψεις για την προετοιμασία της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας και την μέριμνά του για την προώθησι της πανορθοδόξου ενότητος; Την ιστορική

συνάντησί του στα Ιεροσόλυμα με τον μακαριστό Πάπα Παύλο ΣΤ΄ το 1964, την αμοιβαία άρσι των αναθεμάτων μεταξύ Ρώμης και Κωνσταντινουπόλεως, την έναρξι του διαλόγου της αγάπης μεταξύ της Ρωμαιοκαθολικής και της Ορθοδόξου Εκκλησίας, και την εν γένει συμβολή του στην προαγωγή της οικουμενικής κινήσεως και της διαχριστιανικής συνεργασίας; Την αγάπη του για τη Ρωμιοσύνη της Πόλεως και τα δάκρυά του μετά τα Σεπτεμβριανά του 1955 και τη συρρίκνωσι της ενταύθα ομογενείας; Τις σοφές νουθεσίες και παραινέσεις του προς τους ιεροσπουδαστάς της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης, την οποία λάτρευε και στην οποία περνούσε το μεγαλύτερο μέρος των καλοκαιρινών μηνών;

Για όλα τα παραπάνω, ως ελάχιστο αντίδωρο ευγνωμοσύνης και αναγνωρίσεως της τεραστίας προσφοράς και ανεκτιμήτου Πρωθιεραρχικής διακονίας του, η περί Υμάς Αγία και Ιερά Σύνοδος, αποφάσισε, κατόπιν ιδικής μας προτάσεως, να τιμήση την πεντηκοστή επέτειο από της εκδημίας του αοιδίμου Πατριάρχου με την τέλεσι Πατριαρχικής και Συνοδικής Θείας Λειτουργίας και ιερού μνημοσύνου την προσεχή Κυριακή, 10 Ιουλίου, στον πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό και, εν συνεχεία, με την πραγματοποίησι φιλολογικού μνημοσύνου στην Αίθουσα του Θρόνου, με ομιλητή τον Ιερώτατο Μητροπολίτη Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα, επόπτη της Περιφερείας Βοσπόρου. Επιλαμβανόμεθα της εδώ παρουσίας μας για να απευθύνουμε πρόσκλησι προς όλους σας να παρευρεθήτε αυτήν την Κυριακή στην Πατριαρχική Λειτουργία στο Φανάρι, προκειμένου να δεηθούμε όλοι μαζί υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Πατριάρχου Αθηναγόρου μετά των αγίων και δικαίων.».

Με αφορμή την τιμώμενη Μεγαλομάρτυρα Κυριακή ο Πατριάρχης επισήμανε τα εξής:

«Εις το αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας αναγράφονται ο άγιος Κυριακός ο Αναχωρητής, η μνήμη του οποίου τιμάται στις 29 Σεπτεμβρίου, και η σήμερον εορταζομένη Αγία Κυριακή, η αθληφόρος. Αμφότεροι φέρουν το όνομα του Κυρίου. Αλλ᾽ όμως και εμείς, όλοι οι Χριστιανοί, φέρουμε το όνομα του Χριστού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών, ήδη από τον πρώτο αιώνα, όταν οι οπαδοί του Χριστού απεκλήθησαν, το πρώτον εν Αντιοχεία, «Χριστιανοί».

Αυτό το όνομα του Χριστιανού είναι ο μεγαλύτερος τίτλος τιμής, τον οποίον θα μπορούσαμε να επιθυμήσουμε και να επιδιώξουμε. Οι άνθρωποι αισθάνονται υπερηφάνεια και ευτυχία όταν ανήκουν σε βασιλικές ή αρχοντικές οικογένειες, όταν στο γενεαλογικό τους δένδρο υπάρχουν ονόματα διασήμων προσωπικοτήτων. Όμως το να είναι κανείς μέλος της Βασιλείας του Χριστού και να φέρη το υπερύμνητο και υπέρ παν όνομα Αυτού είναι η αληθινή και μεγίστη δόξα του ανθρώπου.

Αλλά τούτο δεν είναι μόνον τιμή και δόξα και αφορμή εγκαυχήσεως. Συνεπάγεται και ευθύνες, οι οποίες συνοψίζονται στην υποχρέωσι ο Χριστιανός να είναι

Χριστιανός όχι μόνον κατ᾽ όνομα, όχι μόνον λόγοις, αλλά και έργοις. Ο ίδιος ο Κύριος υπογράμμισε την αλήθεια αυτή, λέγοντας: «Ου πας ο λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εισελεύσεται εις την βασιλείαν των Ουρανών, αλλ᾽ ο ποιων το θέλημα του Πατρός μου του εν Ουρανοίς» (Ματθ. ζ΄, 21)».

Η σημερινή μνήμη της εκ Μελιτινής καταγομένης Αγίας Κυριακής μας υπενθυμίζει το βασικό μας καθήκον να είμαστε πραγματικοί Χριστιανοί, με ζωντανή πίστη και ανάλογα έργα. Κάθε Χριστιανός είναι στρατιώτης του Χριστού. Είναι υπόχρεως διά του βαπτίσματός του να διεξαγάγη την μάχη εναντίον της αμαρτίας. Ο Χριστιανός που αρνείται αυτήν την μάχη παραβαίνει την υπόσχεσι και τη δέσμευσί του. Αντίθετα, το γεγονός ότι συμμετέχει στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας, ότι συστήνεται ως Χριστιανός, είναι δημόσια ομολογία ότι επιθυμεί να θεωρήται στρατιώτης Ιησού Χριστού. Και ο στρατιώτης αγωνίζεται με τον θώρακα της δικαιοσύνης, με τον θυρεό της πίστεως, και με αρχηγό και τελειωτή τον Κύριον Ιησούν, εν ονόματι του οποίου «παν γόνυ κάμψει επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων» (πρβλ. Φιλ. β΄, 10).

Και αυτοί που ανεδείχθησαν νικητές στον πνευματικό αυτόν αγώνα, όπως η Αγία Κυριακή, είναι απειράριθμοι. Ευχόμεθα πατρικώς και ολοκαρδίως ο Κύριος της δόξης να στεφανώση με τον ίδιο στέφανο της νίκης και τους δικούς σας πνευματικούς αγώνες».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, συνεχάρη τον Σεβ. Μητροπολίτη Σηλυβρίας κ. Μάξιμο, Επόπτη της Περιφερείας Υψωμαθείων, και τους κληρικούς που διακονούν σε αυτήν, καθώς και τον Πρόεδρο της Κοινότητας Κοντοσκαλίου κ. Αναστάσιο Χονδρόπουλο και τους πρόθυμους συνεργάτες του, «*για τον ένθεο ζήλο και την υποδειγματική προθυμία με την οποία διεξάγουν το ανατεθειμένον εις αυτούς έργον της διαχειρίσεως των κοινοτικών πραγμάτων*».

Παρουσιάζοντας τον παριστάμενο Θεοφιλ. Επίσκοπο Κομάνων κ. Μιχαήλ, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στον «άδικο και ανίερο» συνεχιζόμενο πόλεμο στην μαρτυρική Ουκρανία, «*τον οποίον ξεκίνησε με την εισβολή της η Ρωσσία στο Ουκρανικό έδαφος και προσπαθεί να διαμελίσει αυτήν την χώρα και να προσαρτήσει το ανατολικό τμήμα της, να το συνδέσει με τα εδάφη της, όπως έκανε προ ολίγων ετών με την Κριμαία. Δυστυχώς, είναι ένας πόλεμος απρόβλεπτος, αδικαιολόγητος, άδικος. Τον έχει καταδικάσει το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο από την αρχή που εξερράγη. Και παρ' όλες τις εκκλήσεις της Α. Αγιότητος του Πάπα, του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου και πολλών Αρχηγών Κρατών, Διεθνών Οργανισμών κ.α. δεν υποχωρεί η Ρωσσία και ο πόλεμος συνεχίζεται με χιλιάδες θύματα. Υπάρχουν τουλάχιστον τριάντα χιλιάδες ρώσσων στρατιωτών που σκοτώθηκαν σε αυτόν τον πόλεμο, άλλοι τόσοι, άν όχι και περισσότεροι, θα είναι από την άλλη πλευρά, της Ουκρανίας, άνθρωποι αθώοι, άμαχοι, ηλικιωμένοι, παιδιά. Κατεστράφησαν σχολεία, νοσοκομεία, εκκλησίες. Και ευχόμεθα και πάλι και προσευχόμεθα νυχθημερόν να τελειώσει αυτός ο πόλεμος.*

Εις τον άγιο Κομάνων, ο οποίος έχει το κουράγιο να ζει κάτω από τις βόμβες και τους πυροβολισμούς, ευχόμεθα δύναμη, κουράγιο και παρακαλούμε τον Θεό να προστατεύει αυτόν και όλους τους Ορθοδόξους αδελφούς μας στην Ουκρανία, και αυτούς που ανήκουν στην καινούργια Αυτοκέφαλο Εκκλησία, υπό τον Μητροπολίτη Κιέβου Επιφάνιο, και αυτούς οι οποίοι δεν ενετάχθησαν ακόμη σε αυτήν.»

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Μάξιμος.

Στη συνέχεια, ο Οικουμενικός Πατριάρχης μετέβη στην Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή και τέλεσε Τρισάγιο στον Τάφο του αοιδίμου προκατόχου του Πατριάρχου Αθηναγόρου, με την ευκαιρία της σημερινής επετείου.

INRI

(Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο)